

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 8.4.2014
COM(2014) 214 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Samlet rapport om Garantifondens funktionsmåde

{SWD(2014) 129 final}

Indholdsfortegnelse

1.	Fonden har siden 1994 beskyttet EU's budget mod træk som følge af misligholdelser	2
2.	Hovedelementerne i tilførselsmekanismen	2
2.1.	Tilførsel baseret på nettoudbetalinger	3
2.2.	Stødpudemekanismen	3
2.3.	Trigger-værdier	3
3.	Fondens funktionsmåde	3
3.1.	Transaktioner, der er dækket af fonden.....	3
3.1.1.	EIB's eksterne långivning, der er dækket af fonden – omfanget af og de vigtigste risikokarakteristika for de garantier, der udstedes til EIB.....	4
3.1.2.	Makrofinansiel bistand i form af lån, der er dækket af fonden	4
3.1.3.	Euratom-transaktioner, der er dækket af fonden.....	5
3.2.	Udviklingen i kreditrisikoen	5
4.	Begivenheder, der har berørt fonden i perioden 2010 – 2013.....	5
4.1.	Misligholdelser af garanterede lån til Syrien	5
4.2.	Kroatien blev optaget i EU i 2013.....	6
5.	Forvaltning af fondens aktiver i en vanskelig markedssituation.....	6
5.1.	Fondens resultater	6
5.2.	Udviklingen i fondens størrelse	6
6.	Perspektiver for det nye mandat for 2014-2020.....	7
6.1.	EIB-mandatet	7
6.2.	Makrofinansiel bistand.....	7
6.3.	Euratom.....	8
6.4.	Forslag om tilførsler i FFR 2014-2020	8
7.	Tilførselsmål	10
8.	Konklusion	11

1. FONDEN HAR SIDEN 1994 BESKYTTET EU'S BUDGET MOD TRÆK SOM FØLGE AF MISLIGHOLDELSER

Garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande ("fonden") blev oprettet i 1994 ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 af 31. oktober 1994¹ for at beskytte EU's budget, såfremt modtagerne af lån, der er ydet eller garanteret af Den Europæiske Union, ikke opfylder deres forpligtelser. Forordningen er blevet ændret tre gange², og fonden fungerer i øjeblikket i henhold til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009³ (kodificeret udgave).

Der er foretaget fire gennemgange af fondens funktionsmåde, nemlig i 1998, 2003, 2006 og 2010. Efter gennemgangen i 2006 blev der indført en ny tilførselsmekanisme. Den trådte i kraft i 2007. I denne rapport, som blev bebudet i konklusionerne i 2010-rapporten, gøres der rede for den femte gennemgang af fondens funktionsmåde. Der kan findes yderligere oplysninger om fondens aktivitet og funktionsmåde i de årlige rapporter om forvaltningen af fonden og om garantier, der er omfattet EU's budget.

Denne rapport er struktureret således: I de følgende to afsnit (2 og 3) gøres der rede for hovedelementerne i den nuværende tilførselsmekanisme og fondens funktionsmåde. I afsnit 4 beskrives de vigtigste begivenheder, der har berørt fonden siden den sidste samlede rapport i 2010, mens afsnit 5 omhandler forvaltningen af fondens aktiver. I afsnit 6 gøres der rede for perspektiverne for de transaktioner, der dækkes af fonden, og deres indvirkning på tilførselsbehovet for FFR for 2014-2020. I afsnit 7 gennemgås tilførselsmålet, og afsnit 8 indeholder en konklusion. Rapporten suppleres af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med grafer og tabeller.

2. HOVEDELEMENTERNE I TILFØRSELSMEKANISMEN

Tre af hovedelementerne i den nye mekanisme, der blev indført i 2007, er a) tilførsler på grundlag af nettoudbetalinger, b) stødpudemekanismen og c) de såkaldte trigger-værdier.

2.1. Tilførsel baseret på nettoudbetalinger

Den nuværende tilførselsmekanisme, der blev indført i 2007, ændrede tilførselsreglerne for fonden ved at gøre en ende på den tidligere praksis med at tilføre kapital til fonden på grundlag af fremskrivninger for undertegnede lån, uafhængigt af de faktiske udbetalinger. Siden da har tilførselsmekanismen været baseret på nettoudbetalinger. Formålet med denne ændring var at forbedre fondens funktionsmåde ved at reducere antallet af årlige overførsler mellem EU's budget og fonden til en enkelt overførsel og effektivisere de budgetmæssige strømme.

¹ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 (EFT L 293 af 12.11.1994, s. 1).

² Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1149/1999 (EFT L 139 af 2.6.1999, s. 1). Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2273/2004 (EUT L 396 af 31.12.2004, s. 28). Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 89/2007 (EUT L 22 af 31.1.2007, s. 1).

³ EFT L 145 af 10.6.2009, s. 10.

2.2. Stødpudemekanismen

For at beskytte EU's budget mod chok indeholder tilførselsmekanismen en stødpudemekanisme, som tager sigte på at begrænse det årlige beløb, der overføres til fonden i tilfælde af større betalingsmisligholdelser.

Stødpudemekanismen fungerer således: hvis det beløb, der skal dækkes af fonden, som følge af en eller flere misligholdelser overstiger 100 mio. EUR i et givet år (påvirkning af budgettet i begyndelsen af år n+2 efter udbetalingen), tilbagebetales det beløb, der overstiger 100 mio. EUR, gradvis til fonden. Størrelsen af de årlige rater skal være det mindste af enten 100 mio. EUR eller det resterende skyldige beløb (artikel 6 i forordning nr. 480/2009).

Stødpudemekanismen er endnu ikke blevet aktiveret, idet fonden endnu ikke er blevet trukket for beløb, der overstiger 100 mio. EUR pr. år, som følge af en eller flere misligholdelser.

2.3. Trigger-værdier

Der er desuden blevet indført såkaldte trigger-værdier. Deres funktion er at holde budgetmyndigheden underrettet om større tab i fonden (udløses, når fondens værdi falder til under 80 % af målbeløbet) eller at få Kommissionen til at forelægge en rapport om ekstraordinære foranstaltninger, der kan være nødvendige for at tilføre ny kapital til fonden (udløses, når fondens værdi falder til under 70 % af målbeløbet). Hidtil er trigger-værdierne ikke blevet nået.

3. FONDENS FUNKTIONSMÅDE

I dette afsnit gøres der rede for de transaktioner, der er dækket af fonden, og udviklingen i kreditrisikoen i forbindelse med de garanterede lån.

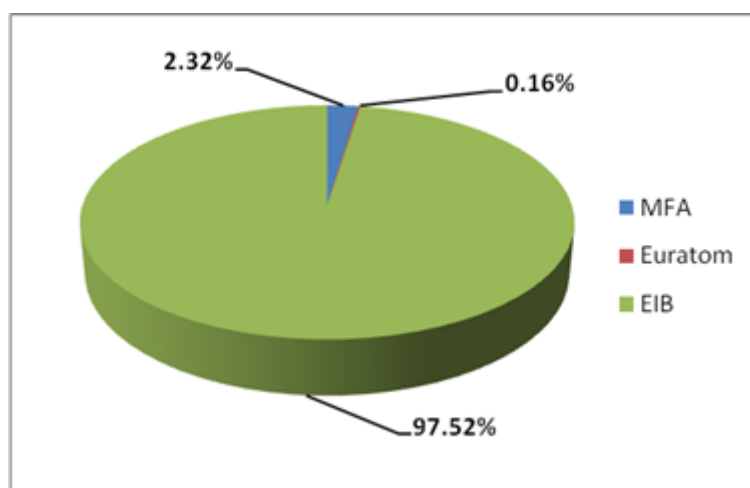
3.1. Transaktioner, der er dækket af fonden

De långivningstransaktioner, der er dækket af fonden, vedrører tre forskellige instrumenter, som er underlagt en garanti via EU's budget: garantier til Den Europæiske Investeringsbank (EIB) for lån eller lånegarantier i forbindelse med transaktioner i tredjelande, Euratoms långivning til tredjelande og EU's makrofinansielle bistand i form af lån til tredjelande. Diagrammet i arbejdsdokumentet (afsnit 1) viser fondens funktionsmåde og alle de finansielle strømme, der påvirker dens værdi.

3.1.1. EIB's eksterne långivning, der er dækket af fonden – omfanget af og de vigtigste risikokarakteristika for de garantier, der udstedes til EIB

Ca. 97 % af det samlede udestående beløb, der dækkes af fonden, er lånegarantier udstedt i forbindelse med lån ydet af EIB til projekter i tredjelande. Ud fra den forventede gennemførelse af mandatet vil EIB-garantiernes overvægt i den risiko, der dækkes af fonden, være uændret fremover. Hvis modtageren af et garanteret lån ikke betaler til tiden og ikke betaler inden for tre måneder derefter, anmoder EIB Kommissionen om at betale de beløb, som debitor skylder i henhold til garantiaftalen mellem EU og EIB. Hvis EIB har en anden offentlig eller privat garanti ud over EU's garanti, aktiveres denne anden garanti, inden der trækkes på EU-garantien.

Figur 1: Andel af EIB-transaktioner, der er dækket af fonden ved udgangen af 2012 (kapital og forfaldne renter)

EIB's finansieringstransaktioner i tredjelande, der er indgået med en stat, med et offentligt eller privat organ, der er dækket af en statsgaranti, eller med regionale eller lokale myndigheder eller statsejede og/eller statskontrollerede offentlige foretagender eller institutioner med en passende kreditrisiko, er dækket af en samlet garanti. For andre typer transaktioner, især transaktioner i den private sektor, er garantien begrænset til veldefinerede politiske risici.

3.1.2. Makrofinansiel bistand i form af lån, der er dækket af fonden

Makrofinansiel bistand ydes som lån og/eller tilskud, der ikke skal tilbagebetales, til at støtte EU-kandidatlande, potentielle kandidatlande og nabolande med at løse kortsigtede betalingsbalanceproblemer, stabilisere de offentlige finanser og fremme gennemførelsen af strukturelle reformer. Der ydes makrofinansiel bistand i ekstraordinære tilfælde og på et midlertidigt grundlag på strenge økonomisk-politiske betingelser, typisk som supplement til IMF-tilpasningsprogrammer. Makrofinansielle bistandstransaktioner skal godkendes individuelt af Rådet og Parlamentet.

Hvis et modtagerland ikke overholder sine tilbagebetalingsforpligtelser for lånet, kan Kommissionen aktivere fonden med henblik på tilbagebetaling af det tilsvarende lånebeløb.

I 2012 var andelen af makrofinansielle bistandstransaktioner yderst begrænset (ca. 2 %) i forhold til det samlede udestående beløb for kapital og renter, der dækkes af fonden (se figur 1).

3.1.3. Euratom-transaktioner, der er dækket af fonden

Euratoms lånefacilitet kan anvendes til at finansiere projekter i medlemsstaterne (Rådets afgørelse 77/270/Euratom) eller i visse tredjelande (Ukraine, Rusland eller Armenien) (Rådets afgørelse 94/179/Euratom). I 1990 fastsatte Rådet en lånegrænse på 4 mia. EUR, hvoraf ca. 3,7 mia. EUR er undertegnet og 3,4 mia. EUR er udbetalt. Kommissionen skal underrette Rådet og foreslå en ny lånegrænse, hvis transaktionernes samlede værdi når op på 3,8 mia. EUR.

Ligesom i forbindelse med makrofinansiel bistand kan der trækkes på fonden, hvis en støttemodtager ikke overholder sine tilbagebetalingsforpligtelser.

I 2012 var andelen af Euratom-transaktioner marginal (mindre end 1 %) i forhold til det samlede udestående beløb for kapital og renter, der dækkes af fonden (se figur 1).

3.2 Udviklingen i kreditrisikoen

Fonden dækker risikoen i forbindelse med lån og lånegarantier til tredjelande. Siden begyndelsen af gennemførelsen af EIB's eksterne mandat⁴ for 2007-2013 er det udestående beløb, der er dækket, steget med gennemsnitlig 13,5 % om året til ca. 23,1 mia. EUR i 2013 (udestående lån plus renter). At det udestående beløb, der er dækket af fonden, vokser, betyder ikke nødvendigvis, at fonden bærer en forholdsvis større risiko i forhold til stigningen i det dækkede beløb, idet den samlede kreditrisiko også skal vurderes ud fra låntagernes kvalitet. Ved vurderingen af udviklingen i kreditrisiko over tid kan det konkluderes, at der ved udgangen af oktober 2013 var en beskedent forbedring af kreditrisikoprofilen for de omfattede lån i forhold til 2009. Navnlig var andelen af fondsgaranterede lån, som vedrører ratede låntagere, vokset over tid (se afsnit 5 i arbejdsdokumentet). Denne konstatering er et af de elementer, som danner grundlag for konklusionen om at fastholde målsatsen på 9 %.

4. BEGIVENHEDER, DER HAR BERØRT FONDEN I PERIODEN 2010 – 2013

To af de begivenheder, der har berørt fonden i denne periode, var misligholdelser af garanterede lån ydet af EIB til Syrien og Kroatiens medlemskab af EU, som beskrives nærmere nedenfor.

4.1. Misligholdelser af garanterede lån til Syrien

Som følge af den forværrede situation i Syrien vedtog Rådet for Udenrigsanliggender, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd i 2011 visse afgørelser vedrørende landet. De forbød navnlig udbetalinger fra EIB i forbindelse med eksisterende låneaftaler. Denne afgørelse blev derefter konsolideret i Rådets afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december, Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 og Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013.

Mens Syrien i de foregående år til fulde og rettidigt har betalt renter og afdrag på sine lån til EIB, har EIB siden november 2011 stået over for restancer på lån til projekter i Syrien. Som følge heraf og i overensstemmelse med garantiaftalen mellem EU og EIB har EIB trukket fire gange på fonden i 2012 for et beløb på i alt ca. 42 mio. EUR. I 2013 blev der trukket yderligere 8 gange på fonden for et beløb på i alt 82,5 mio. EUR. Der blev i 2012 tilbagebetalt et beløb på 2,1 mio. EUR.

Den samlede udestående kapital i forbindelse med garanterede lån til Syrien beløber sig til ca. 551 mio. EUR, og det sidste lån forfalder i 2030. I overensstemmelse med garantiaftalen overgår EIB's rettigheder og retsmidler til EU, når EU har foretaget en betaling under EU-

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1080/2011/EU af 25. oktober 2011 om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Unionen og om ophævelse af afgørelse nr. 633/2009/EF (EUT L 280 af 27.10.2011, s. 1).

garantien. De procedurer til inddrivelse af fordringer, som EU har overtaget, varetages af EIB i overensstemmelse med aftalen om gældsinddrivelse mellem EU og EIB.

4.2. Kroatien blev optaget i EU i 2013

Efter Kroatiens tiltrædelse af EU i juni 2013 dækkes den risiko, der er forbundet med dette land, fortsat af EU's budget, men vil ikke længere være dækket af fonden. Følgelig blev et beløb på ca. 30,3 mio. EUR, svarende til en eksponering for Kroatien på ca. 337 mio. EUR (udestående beløb plus påløbne renter), overført fra fonden til EU-budgettet i 2013.

5. FORVALTNING AF FONDENS AKTIVER I EN VANSKELIG MARKEDSSITUATION

I dette afsnit vurderes det, hvilke resultater fondens aktiver har givet og hvordan de har udviklet sig i perioden 2010-2013.

5.1. Fondens resultater

I hele perioden 2010 - juni 2013 havde fonden som helhed et absolut afkast på gennemsnitlig 2,42 % om året. I samme periode var der for fondens benchmark et gennemsnitligt afkast på 1,86 % pr. år. Fondens benchmark er sammensat af primært iBoxx-indekser (især Eurozone Sovereign og Collateralized Covered udtrykt i euro) og Euribid for kortfristet eksponering. Fondens mere end nåede sit benchmarkindeks med gennemsnitligt 0,56 basispoint pr. år. Fondens resultater er opnået i en kontekst med den alvorligste krise på de globale finansmarkeder i nyere tid. Fondens aktiver pr. 31. december 2012 beløb sig til ca. 2 mia. EUR (heraf var ca. 155,7 mio. EUR skyldigt bidrag fra EU's budget i begyndelsen af 2013). Porteføljens følsomhed over for renterisiko, som målt ved varighed, var kun ca. 1,45 pr. 30. juni 2013.

5.2. Udviklingen i fondens størrelse

Figur 2 i arbejdsdokumentet viser, at fondens størrelse blev formindsket i 2007 og 2008 efter indførelsen af den nye tilførselsmekanisme og siden 2008 er vokset, således at den i 2012 nåede op på ca. 2 mia. EUR. Faldet i 2007 forklares ved det langsomme mønster i låneudbetalinger i begyndelsen af EIB's nuværende eksterne mandat (men knyttet til tidligere mandater), som har resulteret i et overskud på 125,75 mio. EUR, der er overført fra fonden til EU's budget. Accelerationen i udbetalingstempoet for det eksterne lånemandat siden 2010 og væksten i makrofinansielle bistandstransaktioner som følge af finanskrisen forklarer forøgelsen af fondens aktiver (se afsnit 6, tabel 1, i arbejdsdokumentet).

Ud over tilførslen af midler er fondens anden hovedindtægtskilde afkast på egne aktiver. Afkastet på fondens aktiver er faldet siden 2007 som følge af det generelle fald i markedsrentesatserne til historisk lave niveauer. Afkastet i perioden 2007-2013 beløb sig til 281 mio. EUR (se tabel 1, kolonne b, i arbejdsdokumentet, ind- og udgående strømme siden fondens oprettelse).

6. PERSPEKTIVER FOR DET NYE MANDAT FOR 2014-2020

I dette afsnit gennemgås perspektiverne for de lånetransaktioner, der dækkes af fonden (transaktioner under EIB, makrofinansiel bistand og Euratom) og de potentielle tilførselsvirkninger i løbet af FFR 2014-2020.

6.1. EIB-mandatet

EIB-mandatet tegner sig for mere end 95 % af de transaktioner, der dækkes af fonden. Fondens tilførselsmekanisme, som sigter mod at vedligeholde fondens målbeløb på 9 % af de udestående låneudbetalinger, skaber en de facto-grænse for størrelsen af EIB's eksterne mandat, som dækkes af EU's budgetgaranti.

Kommissionen har fremsat et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen [COM(2013) 293 af 23.5.2013]. Dette forslag indeholder bestemmelser om et maksimalt låneloft på 28 mia. EUR for EIB-finansieringstransaktioner under EU-garantien i hele perioden 2014-2020 og fordeler loftet i to dele:

- i) et fast loft for et maksimalt beløb på 25 mia. EUR og
- ii) et fakultativt supplerende beløb på 3 mia. EUR.

De budgetmæssige konsekvenser af en potentiel aktivering af det fakultative supplerende loft beregnes på baggrund af ajourførte overslag over fondens tilførselsbehov på tidspunktet for midtvejsevalueringen.

De efterfølgende forhandlinger om det nye mandat mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen blev afsluttet den 17. december 2013, hvor man aftalte at øge det faste loft med 2 mia. EUR, så det udgjorde højst 27 mia. EUR. Denne aftale skal formelt godkendes af Rådet og Europa-Parlamentet i løbet af 2014.

6.2. Makrofinansiel bistand

Siden 2011 har Kommissionen vedtaget fire lovgivningsforslag om makrofinansiel bistand: to i 2011, nemlig for Georgien i januar og for Den Kirgisiske Republik i december, og to i 2013, nemlig for Jordan i april og Tunesien i december.

Fra anden halvdel af 2011 blev finansieringsbetingelserne på de globale kapitalmarkeder kraftigt forringet. Derudover øgede det arabiske forår og de heraf følgende politiske og økonomiske omvæltninger i de arabiske partnerlande omkring Middelhavet presset på disse landes budgetter og økonomiske stilling over for udlandet. Denne udvikling førte til et stigende behov for makrofinansiel bistand i 2012 og 2013. Det første tilfælde var anmodningen fra den egyptiske regering om makrofinansiel bistand på 500 mio. EUR, der oprindeligt blev fremsendt i juni 2011 og forlænget i februar og november 2012. Det andet tilfælde var anmodningen fra Jordan i december 2012 om makrofinansiel bistand i form af lån på op til 200 mio. EUR. Desuden anmodede de tunesiske myndigheder i august 2013 om makrofinansiel bistand på op til 500 mio. EUR. Efter i samarbejde med IMF at have vurderet Jordans og Tunesiens yderligere behov for ekstern finansiering vedtog Kommissionen i april 2013 (Jordan) og december 2013 (Tunesien) lovgivningsforslag om bistand på henholdsvis 180 og 250 mio. EUR i form af lån. I december 2013 blev den lovgivningsmæssige afgørelse

om bistand til Jordan vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet. Bistanden skal udbetales i løbet af 2014. Den planlagte makrofinansielle bistand til Tunesien frigives i 2014 og 2015.

Efter den kritiske udvikling i Ukraine har Kommissionen foreslået en yderligere makrofinansiell hastebistand på op til 1 mia. EUR i lån, som skal supplere det allerede eksisterende makrofinansielle bistandsprogram på 610 mio. EUR i form af lån. Udbetalingerne af midlerne til begge transaktioner skal efter planen finde sted i 2014-2015.

Derudover ansøgte de armenske myndigheder om en ny makrofinansiell bistandstransaktion i februar 2014.

De anslåede planlagte udbetalinger af makrofinansielle bistandslån i perioden 2014-2015 (på grund af den makrofinansielle bistands ekstraordinære karakter er der ikke nogen prognose for perioden efter 2015) beløber sig til ca. 2,6 mia. EUR, heraf ca. 1,7 mia. EUR for 2014 og ca. 0,9 mia. EUR for 2015 (tallene inkluderer den seneste makrofinansielle bistandstransaktion, der foreslås for Ukraine). Udbetalingerne inden for rammerne af disse lån vil tidligst i 2016 have en indvirkning på tilførslen af midler til fonden, afhængigt af tempoet for låneudbetalinger.

6.3. Euratom

I 2012 blev der ikke foretaget udbetalinger under Euratoms lånefacilitet.

I august 2013 blev der undertegnet en lånefacilitet og en garantiaftale (300 mio. EUR) med Ukraine for at opgradere sikkerheden på landets kernekraftværker. Der forventes at blive udbetalt en første rate af denne lånefacilitet i 2014.

I 2014-2020 vil ét eller to projekter i medlemsstaterne eller i visse specifikke tredjelande kunne nyde godt af de resterende 326 mio. EUR, som stadig er til rådighed under faciliteten.

Kommissionen skal underrette Rådet og fremlægge et forslag om en ny lånegrænse, når de samlede lånebeløb når op på 3,8 mia. EUR (i øjeblikket 3,7 mia. EUR).

6.4. Forslag om tilførsler i FFR 2014-2020

Som det fremgår af tabel 2 i arbejdsdokumentet under den finansielle ramme for 2007-2013 var de disponible årlige budgetmæssige ressourcer, der var forudset i FFR 2007-2013 (200 mio. EUR pr. år i løbende priser) ovenud tilstrækkelige til at tilføre kapital til fonden i de fleste år. Forholdet mellem de samlede overførsler fra EU-budgettet til fonden og den samlede budgetbevilling ligger på omkring 44 % ved udgangen af perioden 2007-2013.

Udnyttelsesniveauet blev påvirket af vedtagelsen af den nye tilførselsmekanisme i 2007, som bragte den strukturelle overtilførsel til ophør. Desuden var udbetalingstempoet for EIB-lån undertegnet under det nuværende mandat i perioden 2007-2009 ikke så hurtigt som forventet. I 2011 blev det fakultative mandat inden for klimaændringer (2 mia. EUR i løbende priser) aktiveret. Desuden blev loftet for Middelhavslandene forhøjet med 1,6 mia. EUR i løbende priser (afgørelse 1080/2011/EU). Disse ændringer vil dog berøre tilførslen under FFR 2014-2020.

I overensstemmelse med Kommissionens forslag af 23. maj 2013 om EIB's nye eksterne mandat vil det samlede loft for tilførsler til fonden for 2014-2020-mandatet beløbe sig til 1,193 mia. EUR, sammenlignet med 1,4 mia. EUR under den finansielle ramme for 2007-2013 (begge beløb i løbende priser).

I den efterfølgende aftale af 17. december 2013 (som led i forhandlingerne mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen, mangler endnu at blive vedtaget af medlovgiveren) om at øge det *faste* loft for EU-garantien til EIB med 2 mia. EUR forudses der også et yderligere beløb på 110 mio. EUR⁵ i form af formålsbestemte indtægter⁶ til dækning af fondens yderligere tilførselsbehov.

Den samlede tilførsel for FFR 2014-2020 forventes at dække fondens behov i perioden 2014-2020 på basis af de oplysninger, der forelå på tidspunktet for udarbejdelsen af denne rapport, og på grundlag af de forventede mønstre for udbetalinger og tilbagebetalinger af de garanterede lån.

Fondens faktiske årlige tilførselsbehov i 2014-2020 vil dog i sidste ende afhænge af det faktiske tempo for undertegnelse, udbetaling og tilbagebetaling af lån i forbindelse med de tre aktiviteter, der dækkes af fonden (EIB's garanterede lån, makrofinansiel bistand og Euratom).

En anden vigtig faktor, som påvirker de potentielle ændringer i behovene for budgetmidler til denne periode, er virkningen af træk på fondens aktiver efter misligholdelserne af garanterede lån til Syrien siden 2011. I de forventede tilførselsbehov for 2014-2020 tages der højde for eksisterende træk i forbindelse med syriske misligholdte lån i 2012 og 2013 samt en forventning om fortsatte misligholdelser af betalinger, der forfalder indtil midten af 2015. Da denne hypotese uundgåeligt er usikker, vil trækkene vedrørende Syriens misligholdelser kunne ophøre før eller fortsætte efter denne periode.

Endelig vil fondens midler blive suppleret med afkastet fra investeringer af fondens aktiver. På grund af de historisk lave rentesatser på tidspunktet for udarbejdelsen af denne rapport vil afkastet dog kunne være lavere end i de foregående perioder.

7. TILFØRSELSMÅL

Der blev foretaget en evaluering af fonden i tidsrummet fra september 2009 frem til februar 2010. Formålet var at vurdere fondens relevans og effektivitet med særlig fokus på hensigtsmæssigheden af den nuværende størrelse af fondens hovedparametre, herunder især målsatsen. Undersøgelsen bekræftede, at det nuværende niveau på 9 % var passende i relation til kreditrisikoen i forbindelse med de lån og garanterede lånetransaktioner, der dækkes af fonden.

⁵ Et beløb på 110 mio. EUR fra transaktioner afsluttet før 2007, som er betalt tilbage til den konto, der er oprettet i forbindelse med Euro-Middelhavs-faciliteten for investeringer og partnerskab (FEMIP), og som kan henføres til støtte fra budgettet, udgør eksterne formålsbestemte indtægter (for EIB's eksterne mandat 2014-2020) i overensstemmelse med artikel 21, stk. 4, i finansforordningen, og skal anvendes til fonden.

⁶ Da formålsbestemte indtægter udløser yderligere bevillinger, uden at det er nødvendigt at skaffe supplerende egne indtægter, modregnes de ikke FFR-lofterne, jf. betragtning 8 i Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020: "I FFR'en bør der ikke tages hensyn til budgetposter finansieret af formålsbestemte indtægter som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ("finansforordningen")."

Selv med et fremskyndet tabsscenario⁷ tyder den kvantitative vurdering, der er udført som led i ovennævnte evaluering, på, at selv usandsynligt store tab vil kunne dækkes af fonden. Tidligere har EIB aldrig fremskyndet træk for misligholdte garanterede lån i en kontekst, hvor EU-garantien giver sikkerhed for, at de resterende skyldige betalinger fra den pågældende låntager vil blive dækket, også selv om sidstnævnte fortsat misligholder lånet.

Fonden dækker kreditrisikoen ved misligholdelser i 42 lande. De 10 lande, som fonden har den højeste eksponering over for, tegner sig for ca. 81 % af den samlede eksponering. Den geografiske fordeling af de långivningstransaktioner, der er dækket af fonden, har været forholdsvis stabil i perioden 2000-2013. Den regionale fordeling af EIB's mandat forklarer denne stabilitet, idet fordelingen af lånetransaktioner mellem det tidligere og det nuværende mandat er omtrent den samme. Ca. 83 % af långivningstransaktionerne fokuserer på Middelhavsområdet og på potentielle medlemslande og kandidatlande (se graf 3 i arbejdsdokumentet).

Analysen af udviklingen i kreditrisikoprofilen for lån dækket af fonden ved udgangen af 2012 viser, at fondens vigtigste parameter ("målsatsen" på 9 %) fastsættes på et tilstrækkeligt højt niveau i forhold til fondens risiko. Navnlig er kreditrisikoprofilen for långivningstransaktionerne, målt som vejte gennemsnit, forbedret en smule i forhold til de foregående år (se punkt 3.2 ovenfor og afsnit 5 i arbejdsdokumentet). Denne lavere risikoprofil er en af grundene til, at den aktuelle målsats bør opretholdes.

Mens den samlede kreditrisikoprofil er blevet forbedret i de seneste år, var der i oktober 2013 omkring 49 % af lånene i den garanterede portefølje, som havde en kreditvurdering under "investment grade". Det betyder, at der i betragtning af de historiske kumulative misligholdelsesrater for forskellige kreditvurderinger for landerisici over forskellige tidshorisonter, som er offentliggjort af de største kreditvurderingsinstitutter, er en ikke ubetydelig sandsynlighed for misligholdelse inden for et år. Der synes dog at være taget højde for denne risiko i målsatsen for tilførsel på 9 %.

I perioden 1994-2011 er der trukket et kumulativt beløb på ca. 478 mio. EUR på fonden, og tilbagebetalingssatsen lå på 100 % (se tabel 1 i arbejdsdokumentet). De sidste træk blev registreret i 2012 og 2013 i forbindelse med Syrien. I 2012 blev der trukket et beløb på 42 mio. EUR, hvoraf 2,1 mio. EUR blev inddrevet og 24 mio. EUR betalt. Det anslås, at der for 2013 vil være trukket ca. 82,5 mio. EUR.

På baggrund af analysen i denne rapport er fondens vigtigste parameter ("målsatsen" på 9 %) fastsat på et tilstrækkeligt højt niveau til at tage højde for den risiko, der bæres af fonden, og den potentielle udvikling i denne kreditrisiko som følge af virkningen af finanskrisen.

⁷

Fonden skal normalt kun kompensere for beløbet for en misligholdt betaling (renter og/eller kapital) på en given forfaldsdato. Dette betyder, at det samlede beløb for fremtidige forfaldne betalinger kun påvirker fonden tidsmæssigt, efterhånden som disse betalinger forfalder. Teoretisk set vil kreditoren efter en misligholdt betaling i forbindelse med et lån kunne kræve, at alle fremtidige betalinger erlægges. For at simulere en maksimal belastning af fonden blev der i forbindelse med den kvantitative analyse også simuleret et scenarie, hvor misligholdte betalinger udløser en fremskyndelse af alle fremtidige forfaldne betalinger.

8. KONKLUSION

Den nuværende tilførselsmekanisme sikrer fortsat den lovede forbedring i budgetproceduren med en kapitaltilførsel, der er baseret på de konstaterede nettoudbetalinger. Dette har ført til en forbedret budgetprocedure for tilførslen til fonden.

En kvantitativ analyse af den risiko, der er dækket af fonden, og fondens målsats på 9 % har vist, at denne målsats og de øvrige hovedelementer for fonden er passende. Kommissionen mener derfor ikke, at der er behov for at ændre målsatsen eller andre elementer for fonden.

Målsatsen bør dog fra tid til anden tages op til fornyet gennemgang, således at det kan vurderes, om den fortsat står i forhold til fondens risikoprofil.

Der vil blive foretaget en sådan gennemgang i forbindelse med midtvejsevalueringen af det eksterne mandat. Hvis det som følge af gennemgangen konkluderes, at det er nødvendigt at ændre fondens funktionsmåde, vil der blive udarbejdet en ny samlet rapport om fondens funktionsmåde.